

[Flygaard.]

at man også på andre områder skulle følge den tankegang, som fru Helle Degn her måske konkret, måske principielt, giver udtryk for, kan det få ret så uoverskuelige konsekvenser.

Ordføreren for forslagsstillerne (Freddy Madsen) (DKP):

Jeg vil gerne sige til fru Edele Kruchow, at jeg har ikke sagt, at vi nævnede det allerede i januar, for at det skulle tages til indtægt for os, men bare for at vise, at der faktisk har været tid og mulighed nok for partierne til at gennemdrøfte disse ting. Jeg ser med megen beklagelse på, at det radikale venstre ikke er nået længere end til overvejelsesens stadium. Det kunne være, at hvis man her nåede til et fornuftigt resultat, var det faktisk det, der skulle til for at overbevise også undervisningsministeren om, at det var klogt at udbetale disse penge.

Af undervisningsministerens manglende svar til hr. Hans Toft i spørgsmålet om, hvorvidt bemyndigelsen foreligger, drager jeg den konklusion, at undervisningsministeren faktisk har mulighed for at udbetale disse midler.

Og så til hr. Hans Toft. Det er da meget muligt, at det vil have den konsekvens, at vi til næste år også skal bevilge 90 mill. kr. mere. Det synes vi vil være rimeligt og retfærdigt over for de uddannelsessøgende, men når vi netop i denne situation har rejst spørgsmålet, er det, fordi — og det har alle sådan set indrømmet — der med de prisstigninger, der har været, også på grund af oliekrisen, foreligger en ganske ekstraordinær situation, og fordi de penge, der faktisk ligger her som en reserve, selv om de er oparbejdet i løbet af nogle år, er penge, der for lang tid siden burde have været udbetalt til de uddannelsessøgende. Nu har man mulighed for i en vanskelig situation — jeg har bl. a. nævnt de unge mennesker, som må afbryde deres studier — at komme igennem med denne sag.

Undervisningsministeren erkender nu, at disse midler er til rådighed, og forleden dag sagde hun, at hun i og for sig så med sympati på denne sag og var villig til at overveje den. Hvad er det, der er kommet i vejen siden den debat her i folketinget, og som

har gjort, at undervisningsministeren nu igen optræder ganske forhærdet i denne sag og nægter at imødekomme de efter vores opfattelse meget rimelige krav, der er stillet?

Ritt Bjerregaard (S):

Blot et par bemærkninger til hr. Hans Toft, som i sit første indlæg talte om, at fru Helle Degn var meget højt oppe, og så i øvrigt brugte det meste af sin egen taletid til polemiske bemærkninger uden egentligt indhold. Hr. Hans Toft kom også ind på de tanker, socialdemokratiet har gjort sig om en ændring af uddannelsesstøtten. Det er helt korrekt, at socialdemokratiet mener, at det er nødvendigt med en ændring af uddannelsesstøtten, og vi har prøvet at skitserer indtil videre en nyordning. Vi har selvfølgelig med denne ret løse skitseform ønsket at få en debat om tankegangen, før vi kom med et egentlig konkret forslag, og jeg er da enig med ministeren i, at selvfølgelig skal dette forslag konkretiseres, før der kan ske en egentlig stillingtagen til tankerne i det.

Det undrede mig, at hr. Hans Toft alene hæftede sig ved de forskellige tilbagebetalingsmuligheder, specielt fordi den betænkelighed, hr. Hans Toft havde, lige så vel kunne bruges som indvending mod de tanker, hr. Hans Toft har gjort sig til talsmand for, idet han forsvarer en traditionel låneordning. En traditionel låneordning betyder jo, at man har meget store afdrag på et tidspunkt, hvor man er nyuddannet, hvor man har små indtægter, og hvor man gerne vil etablere sig med hus, børn og familie, mens en tilbagebetalingsordning som løst skitseret af socialdemokratiet betyder, at man slipper med mindre beløb i den periode, hvor man som nyuddannet har de små indtægter, mens man skal betale forholdsmæssigt mere tilbage, når indtægten vokser.

I øvrigt hviler de socialdemokratiske tanker på en forestilling om, at man kan anvende et bruttoindkomstbegreb, og det fjerner også nogle af de betænkeligheder, hr. Hans Toft gjorde rede for.

Det ville være rart, hvis også hr. Hans Toft ville gå ind i en fordomsfri drøftelse af en nyordning i stedet for at bruge sine kræfter på straks at nedgøre nye tanker.